

Framhald av síðu 19

litil, so trupult er at skipa fyri barnaansing, men er ein vilji, so eru eisini ráð til at taka.

Fleiri av fundarfólkunum vísu á, at rættast var, at kommunur tóku seg saman um eitt tilíkt til-tak.

Ført varð fram, at um Húsar, Mikladals, Viðar-eiðis og Hvannasunds kommunur tóku seg saman um barnaansing, var grundarlagið fyri eini til-likari í lagi.

Skipanin er so, at eftirlitsfólk skal vera í samband við dagrøkt. Eru upp til 50 børn í skipanini er nóg mikið við einum eftirlitsfólki og eru fleiri, skal hjálparfólk eisini setast. Eru hinvegin heilt fá børn, verður kostnaðurin av umsitingini órimiliga høgur, og tí varð hildið best við einum samsvari millum hesar kommunur-nar.

Niðurstøðan á fundin-

um var, at heitt verður á kommunurnar um at ganga saman um eina ans-ingarskipan.

Á fundinum vóru nógv fólk møtt. Serliga nógv ungfolk og stórir partur av teimum fólk, sum hesa-ferð velja fyrstu ferð.

tór.

Fleiri av bygdunum í Norðuroygjum eru ov smáar til sjálvar at standa fyri barnaansing. Men torvurin er har fyri tann skuld.

HITAFELAGIÐ søkir eftir stjóra

Hitafelagið søkir eftir stjóra.

Stjórinn skal hava útbúgving sum verkfrøðingur, og skal helst hava royndir innan fjarhitaøki ella líknandi starvsøki. Umsøkjjarar við fyrisitingarligum royndum hava fyrirmin.

Stjórinn kemur at hava dagligu leiðsluna av felagnum og skal saman við nevnd og ráðgevarum felagsins útbyggja fjarhitaskipanina í Tórshavn.

Løn og setanartreytir sambært nærri avtalu.

Skrivlig umsókn við avritum av prógvum og viðmælum verður at senda til L/F Hitafelagið, Postsmoga 214, Tórshavn, att.: Klæmint Weihe, áðrenn 15. oktober 1988.

L/F HITAFELAGIÐ

L/F Hitafelagið er stovnað av S.E.V. og Tórshavnar kommunu í felag.

Endamálið er at veita fjarhitu frá Sundsverk-inum og Brennistøðini á Sandvíkarhalla til nýt-arar í Tórshavnar kommunu.

Nøkur minningarorð um Mourits Karbech Mouritsen

Mourits varð føddur í Havn hin 12. februar 1922. Hann gjørdist sjúkurlívur fyrr í ár av herviligari sjúku, og aftaná eina stranga sjúkralegu, andaðist hann so hin 10. august, 66 ára gamal.

Hann var yngstur av teim 10 børnunum hjá Jakku og Kristionnu í Snikkarastovu, og her í Havn traðkaði hann sínar barnaskogvar til hann, 8 ára gamal fór vestur til Sørvágs til Giggju, systur sína at vera, og fekk hann har sína skulagongd.

Konfirmeraður varð hann í Sandavágs kirkju, fór síðan aftur til Havnar at læra smíð. Mær vitandi fekst hann aftaná læru-tíðina ongantið við hetta sitt handverk, men fór til sjós, við fiskiskipum og út í verðina at sigla, bæði við føroyskum og út-lendskum skipum.

Mitt í fimtiárunum gavst hann við sigling og hevði ymisk störv her í býnum, til hann at enda varð verandi sum hyrurvognsfari hjá Auto. Hetta starvið røkti hann líka til nú hann doyði, undantikið tvey summar har hann røði út í Grønlandi.

Familjukaerur var hann, mettí trúfastur upp til tey hátiðarhald av ymsum slag, sum vóru í familjuni, og vælkominn var hann altíð, fittur og still-førur og skemtiligur, sum hann var.

Væl dugdi hann at siga frá, bæði søgum og tí honum sjálvum hevði verið fyri, hittin-orðaður og beinrakin sum fáur, so at tey ið lurtaðu mangan vóru um at kóðna í látri. Onkuntið speiskur, men ongantið ljótur í orðum ella gerningi. Ít buði ikki í honum.

Trongdist ein hjálpanði hond, heitti ein sjáldan á hann, uttan at hann jattaði at vera við.

Javnaðarmaður, vertsskapsmaður, hav-namaður og B36'ari um ein háls.

Væl dámdi honum at lurta eftir, tá sagt varð frá onkrum áhuga-verdum, óteljandi eru teir filmir, hann hevur sæð, og sá tú Mourits,

lá altíð ein uppslugin bók tætt hjá.

Hann læs sera nógv, bæði nútíðar litteratur og um tær gomlu kempurnar her hjá okkum eins væl og úr londunum sunnarfyri, og ofta citeraði hann frá hesi síni vitan.

Gløggur, sum hann var, fylgdi hann væl við, hvat fyriførst í samfelagnum, og hevði sínar meiningar um tað, tó oftast inni við seg sjálfvan.

Ongantið gekk hann fremst í tí liði, ið kraddar sær verðsins gull, men var nøgdur, um hann hevði til dagin og vegin.

Ikki var hann stórir av vøkstri, tó eitt hitt størsta menniskja eg havi kent. Ja, mangt er farið við honum, og óhugaligt er at vita, at

eingin lóta skal unnast okkum aftur at vera saman her í hesi verð.

Nøgvar vinir átti hann, tað sást á tí skara, sum fylgdi honum til gravar henda dagin. Nú liggur hann so har í kirkjugarð-inum undir liðini á Giggju, systur síni, sum hann var so góður við.

Góði Mourits, takk fyri alt tú var fyri meg. Vit sakna teg, eg sjálvur, familjan, arbeiðsfel-agarnir í Auto, vinir í bý og á bygd, ja vit sakna teg. Orðið takk sigur ikki alt tað, eg føli fyri tær, orð eru so smá og fátæk.

Eg endi víð at lýsa frið yvir titt minni, tað fer leingi at liva her í býnum.

Min bøn er, at Harrin tekur væl imóti tær, tað hevur tú uppiðrið.

So ferðist eg, mitt arma stov, í ódn móti streymi stríða, hvørt spor ber móti míni grøv, eg her á foldum stigi, eg beri Adams hold í mær, O, Harri kær eg náði tinar biði.

Farvæl góði Mourits
Heilsan Rógvi

FERÐSLUTRYGD

er rætt dekktrýst

ff